

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลตอบแทนส่วนบุคคลทางการศึกษาในประเทศไทย

ผู้เขียน

นางสาวรัชณี ยศถามี

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อ.ดร. รสริน โอสนานันต์กุล

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รศ.ดร. วินัส ฤชาชัย

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อค่าจ้างที่เป็นตัวเงินต่อเดือนของแรงงานในประเทศไทย และศึกษาอัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลทางการศึกษาของแรงงานในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย โดยประยุกต์ใช้สมการรายได้ตามแนวคิดของ Mincer ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross sectional data) จากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 3 ปี พ.ศ. 2553 ซึ่งทำการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยเลือกศึกษาเฉพาะผู้ที่เป็นแรงงานในระบบ อายุ 15-60 ปี เป็นลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน โดยมีจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 34,423 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อค่าจ้างที่เป็นตัวเงินของแรงงานในประเทศ พบว่า ระดับการศึกษาต่างๆ ประสบการณ์ทำงาน และการมีพื้นที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าจ้างที่เป็นตัวเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งแรงงานชายและหญิงในทุกภูมิภาค สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าจ้างที่เป็นตัวเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับแรงงานชายในทุกภูมิภาค และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าจ้างที่เป็นตัวเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับแรงงานหญิงทั่วประเทศ แรงงานหญิงภาคกลาง และแรงงานหญิงภาคใต้ การทำงานในภาครัฐ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าจ้างที่เป็นตัวเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับแรงงานชาย

และหญิงในทุกภูมิภาค ยกเว้นแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครที่การทำงานภาครัฐมีค่าเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับแรงงานหญิง และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับแรงงานชาย และประเภทอาชีพต่างๆของแรงงาน สำหรับแรงงานชายในทุกภูมิภาค อาชีพทุกประเภทมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมงที่มีค่าเป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสำหรับแรงงานหญิงในแต่ละภูมิภาค อาชีพต่างๆ มีผลต่อค่าจ้างค่อนข้างแตกต่างกัน ซึ่งอาชีพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติเหมือนกันทุกภาค คือ อาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ อาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ อาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพเสมียน

ผลการศึกษาอัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลทางการศึกษาของแรงงานในประเทศไทย พบว่าส่วนใหญ่อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผลตอบแทนทางการศึกษามีค่ามากขึ้นตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น โดยอัตราผลตอบแทนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีค่าสูงที่สุด และอัตราผลตอบแทนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาที่มีค่าน้อยที่สุด ทั้งแรงงานชายและหญิง แต่ทั้งนี้อัตราผลตอบแทนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่ามากกว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งแรงงานชายและหญิง และส่วนใหญ่ในแต่ละภูมิภาคแรงงานชายจะได้รับอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาที่มากกว่าแรงงานหญิง ยกเว้นแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครที่แรงงานหญิงส่วนใหญ่ได้รับอัตราผลตอบแทนมากกว่าแรงงานชาย

Thesis Title	Private Returns on Education in Thailand	
Author	Ratchanee Yodtamee	
Degree	Master of Economics	
Thesis Advisory Committee	Lect. Dr. Rossarin Osathanunkul	Advisor
	Assoc. Prof. Dr. Venus Rauechai	Co-advisor

ABSTRACT

This study has the objectives to investigate the factors determining the monthly money wage of labor in Thailand and to examine the private return to education in each region of Thailand through the application of Mincer's income equation concept. Data for the present study are cross-sectional data in the labor force survey conducted in the third quarter of the year 2010 by the National Statistical Office. Specifically, the study scope was confined to formal labor in 15-60 year-old age group employed by government agencies, state enterprises, and private firms, covering 34,423 observations.

The investigation on the factor determining the monthly money wage of labor in Thailand found the educational level, work experience, and living in municipal area were associated positively with the money wage of both male and female labor in all regions at statistically significant level. Marital status had positive relationship at statistically significant level with money wage of male labor in all regions, and with that of countrywide female labor, female labor in central region, and female labor in the South. Employment in the government sector appeared to have positive relationship at statistically significant level with money wage in the cases of male and female labor in every region except for labor in Bangkok where this factor was associated negatively at statistically significant level with money wage of female labor but

not statistically significant in the case of male labor. For the factor of occupational category, it was found that all occupational types were positively related to money wage of male labor in every region at statistically significant level except for those skilled labors in agriculture and fishery sub-sector where the relationship was negative at statistically significant level. For female labor, occupational type and money wage had varying relationship in different regions. The occupational groups that had positive relationship at statistically significant level with money wage of female labor commonly in every region were law maker, senior government officer, manager, professional worker, technician, and clerk.

The examination on the private return to education of labor in Thailand revealed the similar feature in all regions namely private earning increases with the higher educational level. The largest differential income comes from the attainment of university degree while the smallest change in earning level comes from the advance from illiteracy to completing primary education, for both male and female labors. Meanwhile, the private return to education was found to increase at greater rate when one's educational level advanced to secondary school education compared to the educational advance to high school level, for male and female labors alike. In general, male labor in all regions except Bangkok got relatively larger differential earning compared to the female counterpart in the same category of educational advancement.